

„Și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.” – Matei 16:27

Textul ne oferă o descriere a zilei de osândă, care este ultima zi a judecății, în care fiecare om va fi judecat în tribunalul dreptății lui Dumnezeu; și fiecare om va primi atunci și acolo răsplata pentru faptele lui, bune sau rele.

Este absolut cert faptul că ziua judecății va veni; și că aceasta va fi cumplită pentru toți cei răi. Dar văzând că toate aceste lucruri trebuie să se întâmple, ce fel de oameni ar trebui să fim noi în purtarea noastră, așteptând totdeauna venirea lui Hristos, „când soarele se va întuneca, luna nu își va mai da lumina ei, stelele vor cădea din ceruri, puterile cerului vor fi clătinate, trupurile cerești se vor topi de mare căldură.” Cine poate asculta toate acestea și să nu se cutremure de groază? Oh, cine ar îndrăzni să mănânce, să bea, să doarmă sau să se odihnească un minut? Fiți siguri că ziua aceasta va veni. „Trezitiți-vă bețivilor și plângeți! Văitați-vă toți cei ce beți vin, căci vi s-a luat mustul de la gură... Încingeți-vă, preoți, și plângeți! Bociți-vă, slujitori ai altarului... Vai, ce zi! Da, ziua Domnului este aproape!”

Acesta este un adevăr evanghelic: Hristos, care a venit în lume ca un rob, va veni într-o zi ca Judecător, împreună cu îngerii Lui sfinți. Și dacă așa stau lucrurile, haideți să ne cercetăm pe noi înșine.

Fie ca toți să se trezească și, cât mai avem timp, să ne pregătim pentru Ziua aceea. Chiar dacă vremea este frumoasă, să facem o corabie care să ne salveze de potop. Iată că îngerii sunt la porțile Sodomei, și Iona este pe străzile cetății Ninive! Prorocul plânge și se tânguiește: „O, Iudo, cum să pledez pentru tine?” Iar apostolul se roagă: „Vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu.” Dar aici se ridică o întrebare: Cum Se va arăta Hristos?

Răspund: El, Cel care odată S-a arătat ca Om ca să fie judecat, Se va arăta acum ca Om ca să ne judece pe noi. Gândiți-vă la lucrul acesta voi, care mergeți la judecată! Ce confruntare înspăimântătoare va fi aceasta pentru evreii necredincioși, pentru Neamurile încăpățânate și pentru creștinii cu numele, „când orice ochi Îl va vedea, și cei ce L-au străpuns!” Acesta este Omul, vor spune ei, care a fost răstignit pentru noi și care a fost răstignit de noi.

Dar vai! Fiecare păcat este o cruce, fiecare înjurătură este o suliță, și când Ziua aceea va veni, va trebui să-L priviți pe Omul pe care L-ați răstignit astfel prin păcatul vostru zilnic. Cu siguranță, va fi o confruntare foarte îngrozitoare.

Unde este înjurătorul acela setos de sânge, care își bate joc de rănile, inima și sângele Lui? În Ziua aceea toate cuvintele acestea vor fi date pe față, inima va fi descoperită, iar trupul și sufletul vor ști să facă deosebirea între bine și rău. Atunci vocea Lui înspăimântătoare va ieși din scaunul Lui de domnie: Unde este sângele pe care l-ai vărsat? Iată că a venit judecata aceea jalnică și teribilă când tu, ucigașul, vei vedea că Omul pe care l-ai ucis va fi Judecătorul. Ce favor poți aștepta să primești din mâna Celui pe care tu l-ai înjosit și l-ai sfidat prin păcatele tale zi de

zi? Fii sigur că Fiul omului va veni, după cum este scris, „dar vai de omul acela prin care este vândut Fiul Omului! Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut!” (Matei 26:24)

După cum Hristos Se va arăta ca Om, tot așa acest Om Se va arăta într-o formă glorioasă. O, păcătosule! Uită-te în jurul tău; Judecătorul vine, „Focul arde înaintea Lui și flacăra arde de jur împrejur; popoarele tremură și toate fețele îngălbenesc”. Iată într adevăr o mare schimbare: Cel care odată a fost judecat, acum șade pe scaunul de domnie pentru totdeauna. Atunci, Hristos a stat ca un miel înaintea lui Pilat, acum Pilat stă ca un răufăcător înaintea lui Hristos. Cel care a fost făcut așternut al picioarelor vrăjmașilor Lui, acum trebuie „să judece până când Își va face toți vrăjmașii așternut al picioarelor Lui”. Unde vor fugi? Cum vor mai căuta crăpăturile stâncilor și peșterile! Slava Maiestății Sale aprinde un foc în timp ce „pământul și cerul fug dinaintea prezenței acestui Judecător puternic”.

Dar dacă Judecătorul este aici, unde este garda Lui? Priviți-L venind de sus, cu mare putere și slavă. Îl veți recunoaște? Într adevăr, El este îmbrăcat cu Maiestate. Îi veți recunoaște pe însoțitorii Lui? Sunt ei o oștire de îngeri sfinți? Da, dar este un alai mult mai mare. Împreună cu îngerii sunt sufletele sfinților ce coboară din locurile lor imperiale și Îl însoțesc pe Miel cu mare slavă. Niciodată nu a mai existat un asemenea Domn-Judecător care a făcut un astfel de drum: „Așternutul picioarelor Lui este pe nori, scaunul Lui de domnie este înconjurat cu un curcubeu, judecătorii Lui sunt sfinți, iar ofițerii Lui sunt îngerii și arhanghelii.”

Trâmbița anunță o tăcere în timp ce, din gura Lui, iese o sentință dreaptă pentru toată lumea. Astfel vedem judecata începând: „Mă uitam la aceste lucruri până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc și roatele Lui ca un foc aprins.” (Daniel 7:9)

Acesta este Judecătorul a cărui venire este atât de înspăimântătoare, anunțată de un nor de foc, îmbrăcat într-un alb ca zăpada, purtat pe acest drum de roți aprinse și însoțit de mii și mii de mii. O, evreilor! Iată Omul pe care înainte L-ați răstignit ca pe un răufăcător. Priviți-L pe scaunul Său de domnie pe Cel despre care ați spus că „ucenicii Lui au venit noaptea și L-au luat din mormânt” (Matei 28:13). Priviți-L în maiestatea Lui, pe Cel la care nu ați vrut să priviți în smerenia Lui. El este Acela la a cărui venire popoarele pământului se vor boci. Vederea maiestății Lui este urmată de un asemenea strigăt de mânie încât peșterile vor răsuna, dealurile vor răsuna, pământul se va cutremura, cerurile vor trece și vor fi distruse.

Atunci cei răi se vor jeli, atunci vor plânge și se vor tângui, dar lacrimile lor nu le vor sluji la nimic; păcatele lor trecute îi vor trăda, rușinea lor îi va condamna, iar chinurile ce vor veni îi vor zăpăci. Așa își vor deplânge cei păcătoși starea lor mizerabilă, nașterea lor nefericită și sfârșitul blestemat. O, ce Judecător de temut, cumplit ca o oștire sub steagurile ei! Împărații pământului vor fi uimiți și orice ochi își va vedea Judecătorul și va tremura la vederea Lui. Imaginați-vă un păcătos

vinovat venind la judecata sa... Oare hainele roșii ale acestui Judecător nu îi vor face inima să sângereze, văzând că sângele acestui Judecător s-a vărsat odată pentru păcatele lui, iar el a călcat în picioare acest sânge?

I. Gândește-te acum, o, păcătosule! Care va fi răsplata ta când Îl vei întâlni pe acest Judecător? Curvarul se poate măguli cu frumusețea lui pentru un timp, cei care înjură își pot da aere cu înjurături, bețivii își pot săruta paharele și își pot distruge sănătatea, până când își ruinează sufletele prin băutură; dar fie ca ei să-și aducă aminte că „pentru toate aceste lucruri, îi va chema Dumnezeu la judecată”. Vor primi o mângâiere a mâniei la sfârșit. Cum își va mai satisface poftele curvarul când va sta întins pe un pat de flăcări? Cel care înjură va fi plin de răni și de sânge când diavolul îi va chinui trupul și îi va distruge sufletul în iad. Bețivul va avea pahare de băut din plin când plumb încins va fi turnat pe gâtul lui și nările lui vor trage flăcări de foc în loc de aer. Așa cum este păcatul tău, așa va fi și pedeapsa ta. Acest Judecător va da o măsură dreaptă în cântarul mâniei și indignării Lui.

Dacă sunteți slujitori ai lui Dumnezeu, iubiți ai acestui Judecător, vă spun pentru mângâierea voastră că aceasta este ziua când Satan va fi zdrobit sub picioarele voastre, și tu, împreună cu Învățătorul tău, Hristos, veți intra în Sfânta sfintelor. Vă veți aduce aminte cum toți oamenii lui Dumnezeu, în durerile lor cele mai mari de aici de jos, au primit mângâiere prin ochii credinței; la acest munte a privit Iov când era aruncat în gunoi, și a știut că Răscumpărătorul lui trăia, și că Îl va vedea ridicându-Se la urmă pe pământ. Tot așa evanghelistul Ioan a tânjit și a strigat: „Vino, Doamne Isuse, vino repede!” (Apocalipsa 22:20). „Și acum, copilașilor, rămâneți în El; pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală, și la venirea Lui să nu rămânem de rușine și depărtați de El. Și făgăduința pe care ne-a făcut-o El este aceasta: viața veșnică.” (1 Ioan 2:28, 25)

Persoanele care vor fi judecate sunt o mulțime de oameni buni și răi, aleși și lepădați.

În primul rând, se face o somație; și fiecare om va trebui să o audă. Acesta este glasul ultimei trâmbițe: Sculați-vă, morților, și veniți la judecată. Oh, ce glas teribil și înfiorător va fi acesta pentru toți cei stricați! Cum vor tremura când vor auzi acest glas, care va face pământul să se cutremure! La această voce mormintele morților se vor deschide și fiecare suflet se va reuni cu trupul lui. Groapa întunecată a iadului va fi scuturată când sufletul îngrozit își va părăsi locul său de chin pentru a intra din nou în hoitul lui împrăștiat ca să primească o mare condamnare. Glasul lui Hristos este puternic: „Cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.” (Ioan 5:28, 29)

Aceasta este somația pe care o vei auzi, și fiecare om va trebui să se arate. Moartea va trebui să dea înapoi tot ce a luat din lume. Ce priveliște înfiorătoare și șocantă va fi să vezi toate mormintele deschizându-se, să vezi oameni morți ridicându-se din mormintele lor; să vezi țărâna împrăștiată zburând pe aripile

vântului până când se întâlnește împreună într un singur trup. Oasele uscate ale lui Ezechiel vor trăi (Ezechiel 37:6).

Priviți puterea Dumnezeului Atotputernic! Din acest mormânt și din această țărână a pământului, din aceste camere ale morții și întunericului se vor ridica trupurile celor îngropați. „Și am văzut pe morți”, spune sfântul Ioan, „mari și mici, stând în picioare înaintea lui Dumnezeu. Și marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; și moartea și locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Și fiecare a fost judecat după faptele lui” (Apocalipsa 20:12, 13). Acela care a spus gropii: „Tu ești tatăl meu; și viermilor: voi sunteți mama mea și sora mea”, a spus de asemenea: „știu că Răscumpărătorul meu este viu... și ochii mei Îl vor vedea”. Oh! Dumnezeule bun, cât de minunată este puterea Ta! „Grăbiți-vă și veniți! Să se scoale Neamurile și să se suie în valea lui Iosafat! Căci acolo voi șede să judec toate Neamurile de primprejur.” (Ioel 3:11,12)

Iată că morții au fost înviați și aduși împreună. Dar acum trebuie să-i despărțim; oile vor fi puse la dreapta și caprele la stânga. Și acum, priviți-i pe cei de la dreapta și pe cei de la stânga somați, înviați, adunați și separați. Nu este vorba de o mulțime de oameni care să fie judecată într-o singură zi. Dar toate limbile, toate națiunile și popoarele pământului se vor arăta într-o singură zi; atunci îl vom vedea pe fiecare fiu al lui Adam, iar Adam își va vedea toți urmașii. Gândiți-vă la lucrul acesta, voi, cei ce sunteți înălțați sau smeriți, bogați sau săraci, vorbiți unul cu altul despre asta, căci înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fața omului.

Ascultă, o, cerșetorul! Chiar dacă a cere milă este considerat acum un lucru demodat, nu trebui să te temi, căci în această zi ți se va face dreptate: toate cazurile vor fi ascultate și tu, chiar dacă ești sărac și disprețuit în lume, trebuie să-ți primești sentința împreună cu ceilalți. Ascultă, o, fermierule, semănatul și seceratul s-au sfârșit acum. Astăzi este noul seceriș al Judecătorului, care adună grâul în grânar și arde pleava într-un foc care nu se stinge. S-au dus favorurile, rugăciunile și lacrimile; și potrivit cu ceea ce ai făcut, ți se va da sentința. Ascultă, bogatul! Sunt oare proprietățile și moștenirile tale veșnice? Această zi este sfârșitul tuturor lucrurilor. Și ce nefericit va fi sufletul tău dacă nu ai un pământ mai bun decât o stâncă aridă după care să te ascunzi și care să te adăpostească de Prezența Judecătorului. Ascultă, o, căpitanule! Cât de deșartă este speranța omului să fie mântuit prin mulțimea oștirii! Chiar dacă ai comanda toate armatele de pe pământ, nu poți să rezisti puterii cerului. Ascultă! Trâmbița răsună cu putere și semnalul de alarmă te cheamă să vii; toți trebuie să vină: cerșetorul, fermierul, căpitanul, prințul, și cei mari monarhi ai lumii, da, toți își vor primi răsplata după faptele lor.

II. Ziua aceea de judecată este pentru groaza celor păcătoși: fiecare om trebuie să se înfățișeze; oh, de-ar cugeta fiecare om la aceasta! Vreți să știți care este omul ce va fi binecuvântat în Ziua cea mare? Este acela care se gândește la această zi și se pregătește pentru ea. Oh, de aceea vă implor, meditați în fiecare zi la faptul că voi și orice om trebuie să vă înfățișați într-o zi înaintea Judecătorului celor vii și al celor morți ca să primiți după faptele voastre.

Și acum, după ce condamnații sunt aduși la judecată, trebuie să vă spun cum va fi această judecată. Va fi o judecată a faptelor noastre. Credința este cea care îndreptățește, însă noi suntem judecați după fapte. Nu mă înțelegeți greșit; fiecare om va fi judecat după faptele sale, ca și cum faptele ar fi cel mai bun martor al neprihănirii sale interioare. Dar ca să ne familiarizăm mai bine cu această judecată, trebuie să ne gândim la felul în care vor fi arătate faptele tuturor oamenilor, și cum vor fi examinate faptele lor de Dumnezeu.

Arătarea faptelor fiecărui om: „Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acestea” (Apocalipsa 20:12). Adu-ți aminte de acest lucru, oh, păcătosule uituc; tu poți comite păcat după păcat și-ți poți înmulți păcatele, dar fii sigur că Dumnezeu ține o evidență dreaptă; căci niciunul dintre păcatele tale, indiferent cât de ascuns este, nu va fi uitat. Există o carte a amintirilor lui Dumnezeu, numită O CARTE DE ADUCERE AMINTE: „o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul și cheamă Numele Lui” (Maleahi 3:16). Aceasta va da la iveală toate tainele; va descoperi toate faptele, fie bune, fie rele. În aceste registre se găsesc consemnate în detaliu jertfa lui Abel și crima lui Cain; rebeliunea lui Absalom și devoțiunea lui David, cruzimea evreului și inocența profetului. Nimic nu va fi ascuns când cartea aceasta se va deschide, fiindcă toți vor putea alerga să citească în ea. „Dumnezeu va aduce la judecată orice faptă, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău” (Eclesiastul 12:14). Tânguiți-vă, voi, stricaților, tremurați plini de uimire! Acum, păcatele voastre făcute în ascuns trebuie să fie aduse la lumină, și greșelile voastre personale dezvăluite.

Mai întâi vor fi aduse la lumină adulterul, invidia, blasfemia, beția, înjurăturile, violența, crima, încălcarea Zilei Domnului, minciuna, și fiecare păcat de la început la sfârșit, de la nașterea până la moartea ta.

Dar mai este o carte care va da o evidență mai înspăimântătoare decât cea anterioară; este cartea conștiinței fiecărui om, secretarul sufletului omului. Niciun om nu poate comite păcat fără ca sufletul, care este implicat în acest fapt, să nu îl scrie în această carte. În ce stare jalnică va fi biata ta inimă atunci? De ce groază puternică va fi stăpânită atunci când cartea aceasta va fi deschisă și păcatele tale vor fi descoperite! Probabil, acum cartea este închisă și pecetluită; dar în ziua judecății va fi deschisă, și ce dovezi va aduce ea, ce se va găsi scris în ea? Există o ședință secretă ce se ține în pieptul fiecărui păcătos; memoria este arhivarul, adevărul este legea, condamnarea este judecata, iadul este închisoarea, diavolii sunt temnicerii, iar conștiința este atât martorul cât și Judecătorul care îți dă sentința. Ce speranțe poate avea la judecata generală cel a cărui conștiință l-a condamnat înainte ca El să Se arate? Gândește-te la acest lucru, o, tu, păcătosule nepocăit!

Dar mai este încă o carte despre care citim și aceasta este Cartea Vieții, în care sunt scrise toate numele aleșilor lui Dumnezeu, de la începutul lumii până la

sfârșitul ei. Aceasta este CARTEA SCUMPĂ A CERULUI în care, dacă suntem scriși, nici toate puterile întunericului, nici moartea, nici diavolii nu ne pot șterge din ea. De aceea, haideți să facem câteva aplicații folositoare:

a. Gândește-te acum, o, păcătosule, ce cărți vor fi puse într-o zi înaintea ta! Vine vremea când fiecare cuvânt al gurii tale, fiecare privire a ochilor tăi, fiecare clipă a timpului tău, fiecare predică pe care ai auzit-o, fiecare lucru pe care l-ai lăsat nefăcut, toate vor fi văzute și descoperite înaintea oamenilor, a îngerilor și a diavolilor. Atunci vei fi oribil și veșnic rușinat. De aceea nu încerca niciodată să comiți vreun păcat noaptea, sau cu ușile încuiate, crezând că păcatul va fi ascuns și va rămâne nedescoperit, căci în acea zi măreață totul va fi adus la lumină.

b. Dacă doriți binele sufletului vostru, îndreptați-vă viețile; chemați-vă singuri la judecată atâta vreme cât se zice astăzi; cercetați vă și examinați-vă fiecare gând, cuvânt și faptă; prosternați-vă înaintea lui Dumnezeu cu inima zdrobită și sângerândă; rugați-vă ca numele vostru să fie scris în Cartea Vieții; și dacă faceți așa, Dumnezeu nu va fi nedrept ca să uite truda dragostei voastre și toate faptele voastre bune; căci în ziua cea măreață cărțile vor fi deschise, faptele noastre vor fi dezvăluite și vom primi răsplata după ceea ce am făcut, căci atunci „El va răsplăti fiecăruia după faptele lui”.

Să recapitulăm puțin: Condamnații sunt judecați, verdictul este rostit, acuzațiile sunt cunoscute și acum Judecătorul cercetează pentru a da viață și moarte, fiind gata să pronunțe sentința cu ochi scânteietori. Să dea Domnul ca atunci când va veni această zi sentința să fie în favoarea noastră și noi să fim mântuiți, pentru mângâierea noastră veșnică.

Oh! acum ridicați vă capetele voi, toți sfinții Dumnezeului Preaînalt, căci aceasta va fi o zi binecuvântată pentru voi fiindcă atunci veți auzi dulcele glas ceresc al lui Hristos spunând: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită.” Nu pot spune ce bucurie va fi pentru cei neprihăniți, când Îl vor auzi pe Hristos spunând: Vino, suflet binecuvântat care ai fost scaldat în lacrimi de pocăință. Iată aici o sentință în stare să trezească morții, cu cât mai mult pe cei îndurerați din cauza păcatelor lor! Îți pare rău acum de păcatele tale? Lasă-le puțin și cugetă împreună cu mine la melodia viitoare. Ascultă! Acolo este corul de îngeri care cântă Judecătorului în timp ce El pronunță sentința ta. Acum este ziua încoronării tale; acum vei fi absolut fericit, și aceasta pe veci. Veniți, spune Hristos, voi cei care ați suferit pentru Mine; acum vă veți primi răsplata: sufletele voastre vor fi umplute ochi cu o bucurie negrăită și plină de slavă.

Dar trebuie să mă întorc la stânga și să vă arăt o altă mulțime, pregătită pentru o altă sentință. Și, oh, toate urechile se înroșesc, se încălzesc și palpiteză. „Buzele Lui”, spune profetul, „sunt pline de urgie și limba Lui este ca un foc mistuitor” (Isaia 30:27). Ce foc este mai fierbinte ca acea sentință aprinsă? „Duceți vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui.” (Matei 25:41)

1. Ei trebuie să se ducă. Lucrul acesta pare acum neînsemnat pentru cei stricați. Acum ei sunt mulțumiți să se ducă, au mai multă plăcere în păcat decât în slujba lui Dumnezeu. Dar unde trebuie să se ducă? De la Mine. Dacă se duc de la Mine atunci se depărtează de toate îndurările Mele, de gloria Mea și de mântuirea Mea. Dar unde, o, Doamne, se vor duce cei blestemați de la Tine? Unde vor ajunge? Ce stăpân vor sluji? A fi izgonit de pe pământul natal este considerat a fi o mare pedeapsă. Ce trebuie să însemne atunci să fii izgonit dinaintea Dumnezeului Atotputernic? Dar unde trebuie să se ducă ei? În focul cel veșnic? O, ce pat este acesta? Nu este făcut din pene, ci din foc; fără prieteni, cu dușmani; nu în tihnă, ci în lanțuri; fără lumina zilei, în întuneric; fără niciun ceas ca să simți că timpul trece, ci eternitate fără sfârșit. – Foc de nesuportat, care arde totdeauna și care nu se stinge niciodată. O, cine poate sta lângă niște flăcări veșnice! Nu se va stinge nici zi, nici noapte! Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor. Cei stricați vor fi îngărămădiți precum cărămizile în cuptorul de foc. Dar pentru cine a fost pregătit focul? Pentru diavolul și îngerii lui. Aceștia trebuie să fie tovarășii tăi. Ultima sentință este acum pronunțată. Care este aceasta? Plecați. Cine? Voi, blestemaților, în focul cel veșnic; la o ceată de demoni. O, luați seama să trăiți în teamă de Dumnezeu, ca nu cumva părăsind slujba Lui, El să vă dea această răsplată: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților”.

2. Cugetă apoi la teama cutremurătoare care va pune stăpânire pe sufletele ce au primit sentința flăcărilor veșnice:

O, în ce parte se vor întoarce? Cum vor scăpa de mânia Celui Atotputernic? Să se întoarcă înapoi este imposibil; să meargă înainte este intolerabil. După ce ajutor vor râvni? Dumnezeu este Judecătorul lor, cerul vrăjmașul lor, sfinții își bat joc de ei, îngerii îi urăsc. Doamne bun, ce grămadă de nenorociri a pus stăpânire pe sufletele lor nenorocite. Executorii lor sunt diavolii, temnița lor iadul; pământul se despică și cuptorul este încins, gata să-i primească. O! cum se vor cutremura și cum vor tremura aceste biete suflete! Fiecare parte a trupului lor va avea o parte în poemul lor de jale: vor plânge cu ochii, vor strânge din pumni, vor striga cu glasurile lor, se vor bate în piept, inimile lor vor sângea. – Acum, o, omule de pe pământ, la ce îți va folosi bogăția? Un strop de apă care să-ți răcorească limba în flăcări va fi mai de preț decât toate plăcerile din lume.

Iată deci sentința celor drepti și a celor stricați. Acum, Judecătorul Se ridică de pe tronul Lui glorios; sfinții Îl însoțesc, și condamnații osândiți sunt trimiși la temniceri; țipete de spaimă se aud. Ce vai-uri și plângeri se vor auzi când diavolii și lepădații și toată mulțimea condamnată a iadului va fi condusă în iad ca să nu se mai întoarcă niciodată de acolo. Ei merg urlând, țipând și scrâșnind din dinți. Lumea îi părăsește; pământul îi abandonează; iadul îi primește; acolo trebuie să trăiască și să moară: și cu toate acestea, nici nu trăiesc, nici nu mor; ci murind trăiesc, și trăind mor.

O! ce nenorociți trebuie să fie aceia! Dacă nimicirea lumii vechi, înghițirea lui Core și arderea Sodomei cu pucioasă au fost însoțite cu asemenea terori și strigăte înfiorătoare, cu cât mai mult, infinit mai mult, dincolo de toate posibilitățile de

imaginație, de exprimare și de crezare, va fi confuzia și tremurul acelei zile de foc aprins? Într-un cuvânt, ce tânguiri, ce plângeri, ce răcnete, și ce țipete vor umple cerul, pământul și iadul! O, cei mai nenorociți mizerabili! „Luați-i și aruncați-i în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților” (Matei 22:13). Cu adevărat, întuneric! Ei vor fi lipsiți pentru totdeauna de priveliștea cerului. Nicio rază de soare nu trece de acești pereți; aici nu este nimic decât fum – răsplata celor stricați.

Ca să adun toate lucrurile într-un singur cuvânt de mângâiere pentru sfinții lui Dumnezeu: priviți în sus și veți vedea binecuvântata voastră companie.

După ce stricații sunt aruncați în iad, Hristos și sfinții binecuvântați se înalță la cer de la scaunul de judecată. Hristos Se va scula cu toți îngerii glorioși din cer și vor mășălui către cerul cerurilor, cu cântări de triumf: „Iată glasul străjerilor Tăi răsună; ei înalță glasul și strigă toți de veselie, căci văd cu ochii lor cum Se întoarce Domnul în Sion” (Isaia 52:8). Aici este cu adevărat o victorie! Soldații așezați în rânduri mășăluiesc și triumfă: Hristos este în fruntea lor. Heruvimii Îl însoțesc, serafimii ard în dragoste; îngeri, arhangheli, căpetenii, puteri, patriarhi, profeți, preoți, evangheliști și martiri, toți îl însoțesc pe Judecătorul și Domnul slavei, cântând asemenea melodii de care urechea nu a auzit niciodată; bucurându-se fără măsură, așa cum inima n-a putut niciodată să o facă... O, binecuvântat alai! Fiecare ține în mână o ramură de palmier în semn de biruință; fiecare poartă pe cap o cunună de slavă. Biserica militantă este acum triumfătoare; în ultima bătălie au înfrânt toți diavolii și acum trebuie să se bucure de Dumnezeu, de viață și de cer.

În timp ce ei mășăluiesc, cerul se deschide înaintea lor. O, infinită bucurie! Spune-mi, o, suflete, ce ceas fericit va fi acesta, când vei intra pentru prima oară pe porțile cerului! Atunci, Binecuvântata Trinitate te va primi cu bucurie. Te va saluta cu un: „Bine, rob bun și credincios, intră în bucuria Stăpânului tău”. Toți îngerii și sfinții se vor bucura de sosirea ta în portul cerului. Acesta este sfârșitul celor evlavioși. Aceasta este răsplata sfinților. Ce pot să spun? Trăiește în teamă de Dumnezeu și Domnul te va răsplăti. Da, așa va face El, căci „El va răsplăti fiecăruia după faptele Lui”.